

Dert ad (çoğul, dertler) **1** başının derde girmesi – yapılan kötü bir şeyden ötürü cezalandırılma olasılığı: *Bayan Wilberton'un dersinde, bir şey yapmanız da yapmasanız da başınız derde girebilir.* **2** sorunlar ya da zorluklar: *Ruby Redfort'u izleyebilmek için, sivrisinek vızıltısı gibi bir bir konuşan kardeşim Minal'ı odadan çıkarma derdine düştüm.* **3** üzüntü ya da kaygı nedeni: *Derdin ne? Bayan Wilberton olabilir mi?* **4** hastalık ya da sağlıkla ilgili bir sorun: *Son zamanlarda işitmeyle ilgili bir derdim var. Grace Grapello öyle bir çığlık attı ki, kulaklarımın birinde ya da ikisinde birden duyma kaybı oluşmuş olabilir.* **5** bir rahatsızlık, kendini kötü hissetme ya da huzursuzluk hali: *Tuvaletten çıkıp sınıfa döndüğümde derdim hâlâ bitmemişti.* **6** bir şey yapma çabası: *Ruby Redfort sinekli saç tokası için makarna kuponları toplayıp gönderme derdine katlandım ama makarnacılar tokayı postaya verme derdine katlanmadılar.* **7** kişisel bir sorun ya da can sıkıntısı nedeni: *Robert Granger'in derdi, herhangi bir fikir üretmek yerine benden kopya çekmesi ve burnuna kalem sokması.* **8** **çektığın derde değmez** – çok küçük bir ödülün çok fazla zaman ya da çaba gerektirmesi: *Clarice Bean olmak, çektiğin derde değmez.*

Clarice Bean,
Başı Dertte

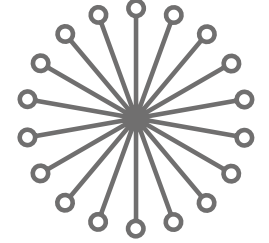

Lauren Child

Çeviren: Ahmet Fethi

Açıklanamayan şeyler -
örneğin neden ANANE
deyip de ANNEANNE
yazıyoruz?

*Yaptıklarımı neden yaptığımı bilmek isteyebilirsiniz.
Ama benim yerimde olsaydınız, bazen yaptıklarımı
neden yaptığımı bilmediğimi anlardınız.*

Açıklaması zor.

Bir şeyi yapmak istiyorum, yapıyorum.

Sonra da başım derde giriyor.

*Annem hep ağzımı açmadan önce düşünmem
gerektiğini, bunun yaşamımı kolaylaştıracağını söyler.*

Belki haklıdır.

*Ama gel de bunu beynime anlat. O benim kadar hızlı
düşünmüyor.*

Açıklamanın kolay olmadığı bir başka şey de, neden FASÜLYE deyip FASULYE yazdığımız ya da neden ANANE deyip ANNEANNE yazdığımız. Yazım?

Kimbilir nereden çıktı ve neden bu kadar zor.

Kim akıl ettiyse, çok tuhaf biri olmalı.

Her şey öğretmenim Bayan Wilberton'ın düzenlediği yazım yarışmasıyla başladı. Amacı hangimizin sözcükleri en doğru şekilde yazabildiğini görmektir.

Ben doğru yazamıyorum.

Belleğimde yazıma yer yok.

Bu benim suçum değil, gerçekten değil.

Yaşamınız boyunca neleri hatırlamak istediğinizi düşünün.

Abim Kurt'ün anlattığı bir fıkrayı çok iyi hatırlıyorum örneğin.

Bir keresinde de tatile gitmiştik, çılginlar gibi yağmur yağdı ve hepimiz iliklerimize kadar ıslandık; onu da hatırlıyorum.

Demek ki yazım benim için, diğer önemli şeylerle karşılaştırıldığında o kadar da önemli bir şey değil.

Neyse, anlatmaya çalıştığım, yazım insanın başına dert açar.

Örneğin herkesin benim yaptığımı söylediği, başımı büyük derde sokan şey, bir bakıma yazım yüzünden oldu.

Gerçi doğru yazabildiği halde başı durmadan derde girenler de var. Örneğin Karl Wrenbury.

Karl Wrenbury bizim sınıfta.

Adını duymuşsunuzdur – duymayan yoktur herhalde.

Düzgün bir şey yaptığı görülmemiştir ama bu onun suçu değil.

Yerinde duramıyor, elinde değil.

Bazen sınıfımızdaki kobayları bilerek serbest bırakıyor.

Karl Wrenbury'yi severim.

Başlangıçta sevmezdim, sonra onu tanıdım ve sevdim.

Ama o, okulun en yaramazı ve okulun en yaramazını tanımanın kötü yanı, insanların sizin de onun kadar kötü olduğunuzu sanmaları.

Öyleyse iyi olmaya ne gerek var?

Evde yaşadıklarımın biliyorum. Küçük kardeşim Minal, benim yanlışlarımdan ders çıkarıp dertlerden uzak durmak konusunda usta. Bunu da benim başımı derde sokarak yapıyor.